

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII

Reus Divendres 8 de Juliol de 1898

Num. 3.590

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.

Ptas. 1

n' provincies trimestre.

3.50

Extranger y Ultramar

1

Anteneis, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

Lo corredor de Comers

D. JOAN LLURADÓ Y PRATS
ha traslladat sa habitació y despaig. Arrabal de Santa Anna núm. 14, pis primer, al carrer de la Concepció núm. 1, pis primer. — Reus.

SECCIÓN DOCTRINAL

Parlém clar

Hi ha gent y periódichs que parlantlos hi de la pau es perllongos del domini; no cal dir donchs com 'ls ha posat el manifest de la «Unió Catalanista»; desde «La Publicidad» fins al «Correo Español» y «La Voz de la Patria», los quals y rojos de tots los camps han llenat l'anàtema sobre l'sacrifici que s'ha atrevit a parlar después y posar en dupte que En Mac Kinley té un tropell gros cada vegada que li dijuen que l'«Terror» ha encès les calderes, ol institutus encès d'ells.

Això, si, rahoné no 'ls hi demanin; los uns los hi parlau de l'Cid y en Polavieja, los altres d'en Castellar y en Weyler; lo demés igual; quatre llochs, comuns, mercless, etzsters, etc., y velhiescos un article demostrant la necessitat imperiosa de continuar la guerra fins à la última peseta y la última gota de sangre... dels demés.

Però si las rasons las escassejan, com ja hem dit, los atachs contra 'ls que no pensem com 'ells en aquella qüestió els predigan de tal manera que s'ha arribat a sospitar si darrera de l'indignació que 'ls hi ha causat la nostra cobardia hi ha alguna cosa més, l'apassionament contra'l Catalenisme que comensa ja ferrosa y que pensa, ajudan Deu, ferne cada dia més, als seus contraris.

Y segin qui ho dirien els que més extremen les seves censuras al catalenisme pel criteri exposat sobre la qüestió ab los Estats Units son los carlins y los integrists: sembla estrany ès veritat? perquè precisament son dos partits que tenen en lo seu programa l'autonomia regional, que, pel lo tant, encara que en un punt determinat no pensin com nosaltres, devíam meter en el sempre més atenció que 'ls demés partits, ab quins, excepció dels federal, ni en aquet ni en cap altre punt coincidim. Donchs d'estrany s'ixó no 'n té res, perquè lo regionalisme d' aquesta gent es molt suu generi, un regionalisme que parla en castellà, que té més elogis per Carles V que per los comuneros y que fins parla de servir obligatori y monarquias militars; ab això 'n hi ha prou per comprender que, en matèries de regionalisme, aquets senyors professa sobre tot un principi, el de contradicció.

Pero aném al grà; aquests gent al tractar de las tendencias pacíficas del Catalenisme, han seguit la seva mania de donar caràcter religiós á controversias y qüestions que res hi tenen que veure (mania que ja 'ls hi vén de temps y los hi ha valgut moltes vegades suaus represió dels prelates de l'Iglésia) y velhiesqui, que s'han posat la mitra de paper de diari que porten per estar per casa, s'han constituyit en Tribunal, han agafat al catalenisme, y giral d'aquí, tombal d'allà, l'han trobat que fa un tut de protestantisme y masoneria que no s'hi pot tenir cara.

Donchs bé, com no 'ns sobra temps ni espai, diréns als senyors a qui tant malament han semblat las manifestacions de l'«Unió Catalanista», suscritas per tots

La que paga més contribució de la província FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

las agrupacions y periódichs adherits á n'ella, y rebudas ab agrado per tots los demés elements, y ja que ab las censuras que ab motiu del manifest en favor de la pau los dirigeixen hi barrejan acusacions mes ó menos embossadas contra la nostra ortodoxia, com si las dos cosas tinguessen alguna relació, lo següent:

Primer: que no coneixem cap dogma de l'Iglesia que parla de 'la última peseta y la última gota de sangre'. Insistí si 'ls que en el seu manifest han dit que de

Segon: que si el pontificat ha manifestat alguna tendència en l'actual conflicte ha sigut en sentit pacífich.

Tercer: que el criteri seguit pel Pontífice Pio IX en cas completament semblant al actual, va ser el que s'esperava del següent fet. Quant l'entrada de les tropas pas de Victor Manuel a Roma y veient el Papa l'impossibilitat de vencer, abandonat á las sevas forces contra un enemic cent vegades més poderós, ordenà al seu exèrcit que defensés la ciutat y 's batés ab l'únic si de ferho constar com a protesta y proba d'haver recorregut á tots los meids possibles per mantenir al seu dret, però que no extremesssen una resistència impossible y suicida. No 'ns negarán, que si 'l cas es igual, la solució es ben dirente de la que proposan aquets catòlichs *netament espanyols*.

Finalment, ferem una observació als qui retallant frases de periódichs y concepçons de discursos y escrits, tractan de demostrar que l'catalanisme professa aquets y aquets altres errors; el catalanisme es una Iglesia que no te papa; ni 'n té, ni 'n vol, ni 'n necessita; es catalanista tothom que vol la regeneració de Catalunya creyent que aquesta no pot venir sino ab una autonòmia franca y radical; per lo tant volguer atacar al catalanisme per les paraules d'una persona, agrupació o periódich, per més que 'ls seus mèrits, travells y condicions los hi hagin donat un lloch merescudament preminent entre nosaltres, es donar bastonades al ayre.

J. V. C.
RETAU
L'honor nacional! Ja 'l tenim á lloch; ja podém fer la pau que no 'ns dirán poble encogit; ja tenim al fossar milers de soldats y centenars d'oficials y doncs y criatures á desdir que també han pagat los grans errors dels governs d'en Cánovas ab la vida. Avans del atach de Santiago patiren tots los que no hi ha per patir, en l'atach cumpliren los militars y 'ls marines com a bons; y aquí, á tres mil horas de las balas, tots també hem cumpliert nostre deber; qui pregant á Deu per lants infelissos, qui posant coronas de paper á las rotativas, qui amohinantse buscant los consonants d'una oda *A los mártires de la patria*.

No tenim escuadra ni res; no queda en vaga ni un pam de terra al fossar de Santiago; qui sab si ja passen per sos carrers los generals americans y 'ls insurrites... ja podém fer la pau; no hi tindrán res que dir los que diumenge omplian las plassas de toros de las capitals d'Espanya.

Ira dona haver tingut de passar per un iranxit ian dolorós quan de tant temps s'ha perdut tota esperança.

(1) No ignorém (y ho fem constar á fi de prever tota objecció) que l'esmentit pontifici no accepta cap classe de negociacions ni tracta y per lo tant no femla pan de dret, pero si de fet: lo que Espanya la fés d'una ó altre manera es indiferent per nosaltres, l'objecte que hi baquem, d'evitar majors mals al país se conseguiría igualment.

Sense escuadra al Atlàntic, partida en tres estolis la que ya sortir de Cadiz ab en Camara, navegant l'un, lo dels barcos d'en Lopez, pel mar Roig, l' altre fent via cap a Cadiz, lo dels destroyers anant a empentes y rodoljos cap al primer arsenal que 'ls hi arregli las averías suferidas xipolent per aquesta bassa d'oli del Mediterrani; no quedant ni estelles de la que manava en Montijo, Manila á punt de capitular; la nació endigalada per una eternitat y flagellada ab mil contribucions que mataran tota la indústria petita; destruïda la navegació dels transatlàntichs y castigat terriblement lo comers y la indústria grossa; ab los valors tots á mitj preu; ab molts mils vidas menys, infestat lo mercat de paper de bancs, que no l'cambien al portador, segons res, á no ser que sia un infeliç que ne tinga més que vint duros, desencadenats los odis en la península; preparats los carlins a obrar y 'ls republicans a cridar... avuy, potser...—potser, dihem, perque encara no 'n estem segurs—avuy, potser, los periodistes donaran permís al govern pera buscar la pau sense perdre un pam de territori ni temir de pagar un dollar d'indempñisació als vencedors.

Ni un pam de nostre territori ni una pedra de nostres fortalessas diràn el d'en Sagasta ó el nou govern que pugui. Podeu fer la pau; pero no com la va fer en Fabre á França. Y tornarán a sortir Numancia y Sagunto y Girona y Zaragoza, pero fent de manera la que ho dirán de no trobarse dintre de cap Santiago ni de cap Manila, sino á Barcelona mentrens no hi tirin bombas, ó á Madrid tant si 'n tiran com si no 'n tiran des de la mar vella.

Ni una pedra de las fortalezas ni un pam de terriri, dirà en Carles desde l'extranger, mentrens per la frontera aniran entrant caixas d'armes pera matar als que hagin escapat de las carnicerías de Santiago y de Manila.

Y l'govern no sabrà qué fer: si firmar totseguit las condicions del vencedor, á allargar un xic la guerra pera fer callar als que no hi han anat y per posar en perill Canaries y 'ls ports d'Espanya. Y 'ls de la Habana seguirán patint fam. Y 'ls de Cardenals y Matanzas també, y, aquí, en eixint de missa de dolce, ens deitarém caure per las confiteries y portarem tots lo paquetet morat ó vermell ple de lluminadures, y 'ns usarem de l'artilleria de la ciutat assotada al 'm aniversari

tirerem gel a l' aigua perque sia més bebedora, y anírem al teatro y als toros, els toros sobretot, perque no es cosa de deixar rovellar la marxa de Càdiz y de que 'ns trobés descuydats l' altre guerra que l' any que ve declararem al moro, si es que la carlina no 's desencauena prou pera donar interès als diaris y bons ingressos a les administracions.

Y qui ho dubta que les condicions d'en Mac-Kinley serán onerosas, depréssives potser per Espanya?

Què podém esperar de sa generositat després d' haverlo pintat com un borrazto mil vegades?

Lo valor dels defensors de Santiago no 'l faria ser exigent: al revés, mòurel, si té cor, a no presentarse com a vencedor inexorable. Pero 'ls insults d' en Dupuy de Lome, y las grosserías cometidas per los nostres diaris contra ell y 'ls seus soldats, no podran ferli cargar la mà, no contra 'ls escriptors que l' insultaren personalment tot enganyant a Espanya, sino contra aquesta desventurada nació hont la veu de quatre ximples ofegava sempre 'l sentir y 'l pensar dels homes de cor y de seny?

Mirellos be als que han empés al govern pel camí de perdició. Mirellos be als causants de tantas y tantas víctimes. Resseguiuoshi la pell y ni ab uns vidres multiplicadors los hi veureu ni una esgarrinxada. Als que us feren creure que 'ls marinos americans no servian més que per aguantar una ampolla de rom y anar de tort, als que us deyan que 'ls soldats no tenien fusells ni valor pera enjegarlos, als que us suposavan que aquells artillers apuntant a un barco espanyol attraversarien una estrella, pregunteuoshi si s' hi han posat a tret de las seves bales. Pregunteuoshi quants voluntaris s' han ellistat bons y sans pera la guerra; quants sacerdots nocedalins y carlins s' han ficit al clero castrense, y, avergonyits, los que encara tenen pudor no gosaran a aixecar los ulls de terra.

Nets de culpa estem los catalanistes de tot lo que ha passat. De moment predicarem tot lo que 'hi ha per predicar pera portar la pau a Cuba y a Filipinas. Comprobie tota la colecció de *La Renaixensa* desde 'l Mars del 95 a avui, y no s' hi veurà una sola nota que no sia missajera de pau, una sola idea que no sia pera salvar tota 5 part d' aquesta nació desventurada. No ha necessitat balansí pera passar sobre aquest riu de sanch que desbordaren las torpeses dels conservadors y no pogueren aixogar los bons propòsits dels progressistes. No ha fomentat la guerra ni ha fet dà la prèctica de la pau lo seu ofici. Un dia darrera l' altre ha avisat lo perill de la conflagració; ha fet avinent al país que 'ls mambisos, los tagalos y 'ls americans, eran homens com los altres, ab les condicions y defectes de la humanitat, y ab molta més forsa, uns per no corre'l perill de las malalties y 'ls altres perque tenien lo camp de batalla a las seves portas, las caixes plenes de diners, y eran quatre ó cinc vegadas més que nosaltres. May hem pintat als cubans com uns perduts, perque no ho eran, perque alguns tenien moneda pera colgar a molsa que entre nosaltres passan per richs; may hem dif que 'l Aguinaldo y 'ls seus fossin milicos diafressats de personnes; may que 'ls americans, com a homes, volguessen molt menos que 'ls d' aquí, per més que com a poble hem criticat, y molt seriament, los seus actes. May nos hem empasat com pa beneyt aquestas fantàstiques victòries cubanes que tentengrecavan als pocapenes que escriuen per los diaris, delicitats a enganyar el poble; may hem torsat de camí predicant la guerra avuy, la pau demà y la guerra un altre dia; may hem anat a fer cap paper ridicul a un bisbe ab interviews qualis consells no s' havian de seguir, per més que algunes vegades, tot y tenint un gran respecte a la religió, los hem censurat perque al nostre entendre faltaven a sa missió de pau sobre la terra; may hem posat a las estrelles a generals en qui no hi teniam confiança, pero tampoch los hem dit, un cop fracassada sa gestió, una paraula més enllà de l' altra. May nos ha cegat l' odi que sentim al sistema de govern espanyol pera no planyer als infelissos de totes las regions que anava perdent miserablement la vida en una guerra sense demà, en una lluita sense esperança.

La farem avuy la pau?

Qui sab? Hi ha tants malvats encare a Espanya! Pot tant l' orgull, quan no va acompañat de cap bona condició, pera perdre als pobles! Hi ha tanta ignorència en las masses, tanta mala intenció en los partits, que tot es possible. Iis é rebent y les agolbriant,

Si no està madura la poima no 'ns la menjarem. Si 'ls travells pera una guerra civil no estan prou adeuantats, seguirà aconsellantse la guerra perque 'ls americans arruinin los pobles de nostre litoral, com ben arruinat s'is de Cuba.

Pero si ho tenen tot a punt, no s' hi oposarán los carlins ni 'ls republicans unitaria. Al contrari, deixa-

ren que la pau vinga ab una amputació, y ab la escusa d' aquesta s' aixecaran partides y 's trencaran carrils y s' acabarà de consumir la gran ruïna.

Tinguém valor y serenitat pera afrentar les desgracias presents y no 'n busquém de més grosses. No son las potencies, com deyan los patriotas, las que 'ns tenen de treure del compromís. Hem de ser nosaltres mateixos; hem de acabar per sempre més los despilfarros de diners en exèrcit y marina, y 'ls despilfarros en empleos inútils. Respectém a cadascú lo que tinga ben guanyat y essigual segons lley, pero no 'ns posém un sol gasto nou, que la mort ja anirà aclarint los pensionaris del Estat. No gastém un xavo més en barcos que no 'ns han pogut salvar res de lo que teníam, servint sols de sepultura a sos infelissos tripulants.

Un programa radical d' economies, però radicalíssim, arribant fins a lo increible, y un canvi absolut en la manera de governar, poden portar la pau a les regions y a les famílies y desfer aquestas fantasma de la revolució blanca y negra que viu, més que de propias conviccions y de propias forces, d' errors agens.

Fentho així, podém encare regenerarnos. Si's regenerà França als pochs anys ab tot y la millorada que per efecte de sa situació al cor d' Europa te deu gaster seguidament en exèrcit y marina, també 'ns podriem regenerar nosaltres. Així ho creyem ab tot y tenir per ben poça cosa la Espanya industrial y agrícola d' avuy y la Espanya política de sempre.

Homes nous y sobretot nous principis de govern: estalvia considerable que vagin desde la lista civil darrer servant del Estat; closió del període d' aventurats y ab pany y clau la caixa per tot lo referent al militarisme de mar y de terra, quin càstich, més que als militars, lo debém a la premsa industrial; respectant a cada hú lo que te ben guanyat y reconegut y avivant la vida regional fins a implantar en absolut lo programa regionalista... qui sab!... qui sab si dels immensos hermots d' Espanya ne faríam planes ufano-sas; si aquests peresos riuis espanyols travallarien; si aquestes mines inagotables dels Pirineus y dels altiplans andalusos portarien la riquesa al país.

Qui sab si veuriem fugir per sempre més l' espíritu general de la guerra civil que, igual que 'ls espectres que ixen als que han mort en remordiment, no surten més que a les nacions culpables de grans crims.

Se lograria tot això si no ho espàlilessin los diaris rotatius, aquests diaris sense ideals, aquests diaris que aixecan y sbaix la reputacions sola per una caprichosa, y que, veyent que les guerres donan, les fomentan a tort y a dret, ab lo moro, ab los infelissos riuffens quan no hi ha esperança de ferne ab ningú més.

Pero això l' govern ho podrà evitar: podrà cridar als seus administradors —no als seus directors, perque aquests sols fan rodar lo meubri de l' orge— podrà cridarlos a capitol y ferlos entendre que ja es hora d' acabar la tragedia y que si volen seguir la representent dels fars anar devant de tothom el pent del més perill. Ab una conferència de dos minuts quedariam curats de tots los afanys de guerra.

Pròu milions y prou centenars de mils homes nos costan.

Prous anys plorarem sas prediccions interessadas. Sense colònies nos han deixat! Que no 'ns deixin demà sense lo poch que 'ns queda al mitj del mar y que no donguin ocasió a un govern europeu de fer lo que ha fet lo dels Estats Units, d' emportàrsen algun tros d' Espanya.

Perque devant dels bons batallons y dels bons acorssats no hi valen los vatus.

Si ab això haguessim de guanyar a ray, cap certeza nos guanyaria.

Lo contribuent no pot més. Los tributs volats per las darreres Corts mataràn molts establiments, faràn minvar los ingressos dels carrils, acabaràn d' atropeillar al que te la desgracia de véures embolicat en un plet. S' ha d' acabar lo gastar inútilment. L' Estat te de viure com a pobre, absolutament com a pobre, perque es un pobre de solemnitat. Si no ho fem així, tothom fugirà d' aquesta nació, que passarà a ser la Irlanda del sige passat, la Italia d' anys endarrera que no abastaven a buydar las diferents companyias de emigració.

No pot seguir ni un dia més aquesta desgabell, les regions hont hi queda algun diner no poden ser colònies d' empleats. Si 'ls de Madrid s' ho han posat al cap que s' ho posin als pens. També diríam prou algun dia;

Si no 's fa xixis aviat tot desapareixerà a la solitud de la desesperació.

Del govern n' ha de viure molt poca gent. Pel travall es per que Déu ha criat l' home.

Vergonya fa anar pels carrers. Vergonya 'l llegir les llistas oficials.

Ara mateix hi ha més gent que capta y que menja dels pressupòsits oficials que gent que travalla.

Y aquesta vergonya te d' acabar. O acaba ella o acaba 'l país a la sotragada del poble desesperat, no del poble de brusa sino de tot, desde 'l més alt al més baix, dels que no 's donan vergonya de cumplir ab un dels preceptes de Déu, lo sant travall, que aquí sembla malheit y del que 'n fuig tothom que pot.

(De *La Renaixensa*.)

CRÓNICA

OBSERVACIÓNS METEOROLÒGICAS

del dia 7 de Juliol de 1898

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d' obser-vació	BARÒMETRE aneròide	GRAU d' humitat	PLUJA en 24 horas	AYQUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSE- par-ticular
9 m. 3 t.	756 758	75 74	0'0	8'2	Bas	

HORAS d' obser-vació	TEMPERATURAS			VENTS direccio	NUVOLS classe	can
	Maxima	Minim.	Term. tipo			
9 m. 3 t.	Sol. 42 Sombra 38	18 25	25 28	S. S.	Cumul	0'5

En la reunio general que celebrà 'l «Club Velocipedista» lo dia 5 del actual, s' acordà nombrar una comisió composta de variis senyors socis pera ajudar a la junta directiva de dita societat en la organització de las carreras que a benefici dels soldats ferits y malalts de Cuba y Filipinas se celebraran en aquesta ciutat lo dia 25 del actual, festivitat de Sant Jaume.

Donat lo fi a que ditas carreras se dedican, ara més que mai jutificat, la comisió nombrada procurará que l' espectacle produxeixi els majors rendiments possibles, a quel objecte se subastaran les localitats oferintse el meller postor.

Lo programa de las carreras está imprimintse; y tan prompte com se'n facili, ne denarém compte a nos tres lectors.

S' han demandat premis pera ditas carreras a la Reyna Regent, a la Intesta Isabela, al Arquebisbe de Tarragona, al Gobernador Civil y als senyors senadors y diputats per la província de Tarragona.

Nostra primera autoritat local ha trobat molt plausible la idea, y s' ha ofert incondicionalment a la Junta Directiva del «Club Velocipedista».

Se comptà ja pera'l major esplendor de las carreras ab lo concurs dels coneguts corredors de Madrid: senyors Lozano, Martí y Batánero, i talleson el turisme ab aqüelles afanys amplitud y distància si així s'et

A la set d' aquesta tarda l' Excm. Ajuntament de les celebra sessió de segona convocatoria, siga qualsevol lo número de senyors regidors que s' reuneixin, adopta soi tot q' s' esprensió ab negocis de dites.

Hem rebut una atenta invitació pera assistir al concert vocal é instrumental que diumenge farà la nit so tindrà lloc en los jardins de la societat «Centro de las Lecturas».

Acaba de publicar-se 'l tom de Jochs Florals d' enguany que forma un' abultat volum esmeritadament imprès de vora de trescentas planas. Conté 'l discurs presidencial y de gràcies y la Memoria del secretari, las llistas d' adjunts del Consistori y dels Mestres en Gay Saberri, i s' travella premiat. Un altre dia parla-rem d' aquest llibre ab la detenció que mereix.

Los propietaris dels bars de la matrícula de Mas-nou, «Frasquito» y «Carlos F. Rosés», apressats per les nortamericanas, reberen telegramas de sos respectius capitans desde Cayo Hueso, reexpeditos de Londres, manifestant que tota la tripulació s' troba sense novetat y que dintre pochs dies sortirà per Nova York en lo vapor «Catalina» i del «Frasquito» y en lo «Miquel Jover» los del «Carlos Rosés». Se creu que de Nova York tornarán a Espanya.

En un colega de la veïna ciutat, afiliat a un partit centralizador, llegim la següent:

«En una carta de Madrid que tenim a la vista, se'n diu que en Sagasta passa 'l dia plorant.

Quan Boabdil, el chico, perdió Granada, feu 'l maiteix.

Y sa mare, al veurel, hagué de dirli:

«Plors, com dona, lo que no vas spiquer defensor de un home».

Així Granada es Cuba y Puerto Rico y Filipines y Deu sab si algo més.

Ja ho diuen que 'ls que coneixen millor lo paixó són los mestres.

Així començaran a circular els trens del tramvia desde la estació fins al barri de Robuster.

Segons llegim en variós col·legis, nostre payà i amic lo consol del Havre don Eduard Toda ha sigut nomenat per decret del ministre d'Estat agregat comercial a l'embassada de París.

Desitjem a nostre payà i particular amic moltes prosperitats en son nou destí.

Així al vespre en el domicili de la societat «Catalunya Nova» de Barcelona, se verifica l'estig general de la gran missa de Requiem del reputat mestre Enric Morera, de quina obra tan grans elogis los intel·ligents que l'han poguda apreciar.

En la Administració de Consums d'aquesta ciutat, se recaudaren per diferents espècies, en el dia d'ahir, 1111'19 pessetes.

SECCIÓ OFICIAL

Alcaldia Constitucional de la ciutat de Reus

En virtut de la ordenat per la Superioritat les soldats regressats del exèrcit d'Ultramar que s'troben en aquesta ciutat en ús de llicència, així com los que la disfrutan trimestral se serviran presentar-se en aquesta Alcaldia per enterarlos d'un assumpte que li interessa.

Reus 8 de Juliol de 1898.—L'Alcalde, Joseph Maria Borràs.

Registre civil del dia 6 de Juliol de 1898

Naciments

Joan Balsells Guiot, ab Teresa Duran,

Matrimonis

Cap.

Défunctos

Jaume Fortuny Sugranyes, 72 anys, Puvill Oriol II.

Maria Font Casas, 36 anys, S. Pere alt.

SECCIÓ RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Santa Isabel.
Sant de demà.—Sant Cirilo.

SECCIÓ COMERCIAL

J. Marsans Roi

Representant: JOAQUIM SOCIATS
CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarda d'ahir:

Interior	45'47	Filipinès	
Exterior	55'35	Aduanas	78'
Amortisable		Cubas 1886	50'87
Frances	19'40	Cubas 1890	41'25
Norts	22'90	Obs. 6 0'0 Fransa	71'
Exterior Paris	33'	Obs. 3 0'0	37'25

GIROS

Paris	85'	Londres	46'65
-------	-----	---------	-------

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y París.

Descompte de cupons, compra y venda al comptat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedes y bitllets de tots los païssos.

Nota.—Se reben adhesions al conveni judicial del ferrocarril de Tarragona á Barcelona y Fransa, sense cap comissió, y se satisfan los cupons de Janer y Abril de dita Companyia.

BOLSI DE REUS

Cotisacions realissadas en lo dia d'ahir à Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	48'45	Cubas del 86	50'87
Exterior	55'30	Cubas del 90	41'25
Colonial		Aduanas	78'50
Norts	22'80	Oblg. 5 p. 2 Almansa	72'75
Frances	19'35	Id. 3 p. 2 Fransa	37'25
Filipinas	52'		

PARÍS

Exterior	32'90	Norts	
----------	-------	-------	--

GIRUS

Paris	85'	Londres	46'65
-------	-----	---------	-------

Se reben ordres pera operacions de Bolsa. Compra y venda de tota classe de valors cotizables en Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedes d'er de tots los païssos.

Nota.—Aquesta casa s'encarrega de la adhesió de les obligacions al conveni de la Companyia de Tarragona á Barcelona y Fransa, anticipant lo pago dels cupons venuts ab arreglo als tipos proposats en dit conveni.

Cambis corrents en lo dia d'ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de comers D. Joan Vallés Sureda, D. Joan Lauradó Prats, don Joan Vallés Vallduví y D. Francisco Prius Demestre.

Londres á 90 dies fetxa.

» á 8 » vista.

Paris á » 85'50 operacions

Marsella á » 85'50 operacions

VALORS LOCALS DINER PAPER. OPER.

ACCIONS 0'10 0'10 0'10

Gas Reusense 750

Industrial Harinera 500

Banc de Reus 475

Manufactura de Algodon 400

C. Reusense de Tramvias privilegiadas al 5 per cent. 150

Moviment del port de Tarragona

Entrades del dia 6

De Cette en un dia v. «Santa Ana», de 87 ts., amb bocys buits, consignat als Srs. T. Ramon y C.

De Liverpool en 15 dies v. «Georgian», de 676 ts., ab efectes consignat als Srs. Mac-Andrews y C.

De Torrevieja en 6 dies l. «Barcelonés», de 42 ts., ab sal, consignat a D. Joan Mallol.

De San Fernando y Alicant en 22 dies l. «Juvenible», de 26 ts., ab tunyina, consignat a D. Joseph M. Ricomá.

De San Carlos en 8 hores l. «Teresa», de 30 ts., ab sal, consignat a D. Joan Mallol.

Despatxades

Pera Cette v. «Santa Ana», ab vi.

Barcos á la carga

Divendres 8

Pera Burdeos, Helsingfors, Abo, Hangö, Borga, Livo, Koika, Viborg, Fredrikshamn, Nystad, Raumö, Björneborg, Kristianstad, Väst, Jakobstad, Gamla, Karleby, Uleaborg, Sant Petersburg y Revel, y pera Moscow, Warschau y Nischni Novgorod, á flete corriu via Sant Petersburg, sortirà del 8 al 9 lo vapor rús «Oberon», que despatxan los Srs. Boada germans.

Pera Bilbao y esc. (sent la de Puebla) v. «Duro», que despatxan los Srs. Fills de B. Lopez.

Dilluns 11

Pera Hamberes v. «Pelayo», consignataris senyors Mac-Andrews y C.

Dimarts 12

Pera Marsella, Niza y Génova, v. «Marios», que despatxa D. Antoni Mas.

**

Pera Christiania, Christiansand, Arendal, Stavanger, Bergen, Aalesund, Christiansund y Trondhjem, admeten carga pera aquests ports y demés de Noruega, sortirà del 20 al 21 lo vapor «Salamanca», que despatxan los Srs. Boada germans.

ANUNCIS PARTICULARS

Llevadora

DONYA ANTONIA BERGADA DE ANGLÉS professora en parts, revalidada en la Facultat de Medicina de Barcelona, després de variòs ensaigs practicats en aquell Hospital de Santa Creu te'l gust d'offer sos serveys al públic.

Carrer del Hospital, 33.-Reus

Errors que deuen desvaneguers.

Cap remey, ja sia untura, pegat, ó altre, pot curar ni una sola hernia sisquera.

Totes las celebratats mèdicas, així nacionals com extranjeras, estan contestes, y ma llarga pràctica m' ho ha demostrat, que la curació de las hernias perteneix única y exclusivament al art mecanich, acompanyat dels coneixements anatómichs suficients.

No deu confiar en las benas ni en los braguers anomenats sense ressorts, ni ferros, ni acers, donchs á aquests se deu la major part de las defuncions que occurren per hernias estrangulades, en raho á ser insuficients pera contenir las hernias.

Molts son los que venen braguers; molt pochs los que saben colocarlos; rarissims los que coneixen lo que es una hernia.

A LAS MARES

Avans de sacrificar á vostres fills ab una vena, bruta, incòmoda y perillosa, consulteu ab vostre metje, ab seguritat vos dirà que pera la curació de vostres petitets, lo remey mes prompte, segur, net, fácil, cómodo y econòmic, es lo bragueret de cauchouc ab ressort, testi-montano axis lo número ja important de criatures curadas per tal medi, durant lo temps de ma permanencia en aquesta ciutat.

Tirants Omoplàtichs pera evitar lo carregament d'espatllas.

Faixas hipogàstricas pera correjir la obesitat, dilatació y abultament del ventre.

JOSEPH PUJOL

cirurià especialista en lo tractament de las hernias ab l'arxhs anys de pràctica en la casa de D. Joseph Clauselles de Barcelona. Establiment «La Cruz Roja».

REUS.—PLASSA DE PRIM.—REUS

ULTIMA HORA

Madrid 7.

Lo Gobern acaba de rebre lo següent despaiig oficial de la Habana:

«En lo terrible combat naval de Santiago moriren 600 tripulants de la escuadra.

També morí lo que se d'Estat Major senyor Villamil.

Lo comandant del Almirante Ognendos senyor Lazaga, se suicidà.

Resultaren ferits l'almirant Cervera y 'ls senyors Concas y Eulate.

Los nort americans feren mes de mil presoners.

Los marinos yankis han respectat les armes dels presoners.

—Un cablegrama de Washington assegura que la escuadra del comodoro Watson perseguià els barcos del almirant Càmara, de modo que no vindrà á bombarjar las costas d'Espanya.

En son lloc s'organisarà altra escuadra pera que bombargi, s'ignora en quina fetxe, alguns ports de la Península.

—Un despaiig de Washington comunica que les metxes del exèrcit americà certifican que en lo combat de Santiago de Cuba tingueren 1,700 baixas.

Ha arribat á Cayo Hueso un barco de la Creu Roja portant á 320 ferits procedent del Caney y Sevilla.

—En breu s'enviarán més reforsos a Canaries y a las Balears.

—Lo general Lineris feu ferit á Santiago de Cuba en lo moment de dirigirse sol á un punt de la línia de fortificacions ahont la garnició era molt débil.

Lo Gobern recompensarà al valent militar ab la creu de Sant Fernando.

—Un cablegrama de la Habana comunica la trista notícia d'haverse perdut lo transatlàntic «Alfonso XIII».

A vuit milles de la Habana fou vist per los barcos yankis, embarrancantlo á la costa l'captiu per no poder lograr la port de Mariel. L'enemic obri un terrible foc sobre'l transatlàntic, fins que l'incendiaren.

Lo barco està totalment perdut.

En altre despaiig que s'ha rebut s'amplien los detalls de la nova catastrofe.

Tres barcos enemics dispararen 600 projectils sobre'l transatlàntic, incendiantlo.

Hi acudiren forces d'infanteria y artilleria, evitant que els yankis s'apoderessin del barco.

La tripulació y part de la carga s'ha salvat.

